

No ha passat gaire temps d'ençà que el xalet era considerat el «banc de proves» de la nostra arquitectura.

Hauríem de preguntar-nos si només ho era per la manca d'una altra mena d'encàrrecs o, invertint la pregunta, si la pèrdua actual de la seva importància qualitativa —amb les excepcions evidents— podem atribuir-la exclusivament al desplaçament de la demanda cap a l'encàrrec públic.

Haurem de convenir que l'època daurada del xalet com a «banc de proves» coincideix amb una manera determinada de fer arquitectura, aquella que la produïa des de l'atenció primordial al context.

Després, el xalet va ser més aviat un testimoni indefens de la desertització de les àrees de l'arquitectura més properes a les consideracions sobre l'ambient, els modes d'ocupació de l'espai o de la mateixa adequació a l'indret, sotmeses a la preponderància dels models abstractes dels quals es volia, en termes quasi exclusius, deduir la forma, confonent sovint l'escala de la vivenda unifamiliar amb la «vil·la» romana o renaixentista o la vivenda rural autòctona, i relegant l'especificitat i modernitat del seu programa en intentar sintonitzar-lo amb la vocació generalitzadora d'aquell moment.

Mentrestant —com es pretén recollir des d'aquestes mateixes pàgines— les arquitectures públiques i fins i tot les de petita escala, com la comercial, assagen altres camins.

A l'arquitectura del xalet potser li esperi una tasca especial: treure profit de la seva convivència recent amb les grans generalitzacions per reconstruir, enfortida, el discurs del particular.

Not so long ago the chalet was considered the «testing ground» for our architecture.

It could be asked whether this was so simply because other types of commission were lacking or, turning the question round, whether the current fall in the quality of chalets —save obvious exceptions— is due to a shift in demand towards public commissions.

It must be agreed that the golden age of the chalet as «testing ground» coincided with a particular way of practising architecture, namely that which paid primordial attention to the environmental context.

Afterwards, the chalet became the defenseless observer of a process of impoverishment of those areas of architecture closest to considerations about the environment, of ways of occupying space or adapting to the surrounding landscape, and saw how these became subjected to the preponderance of abstract models from which form was almost exclusively deduced, and how the scale of the single-family dwelling was often confused with that of Roman or renaissance villas or autochthonous rural houses. What was specific and modern in chalet programmes became relegated when an attempt was made to tune into the wish for a generalised plan, prevalent at the time.

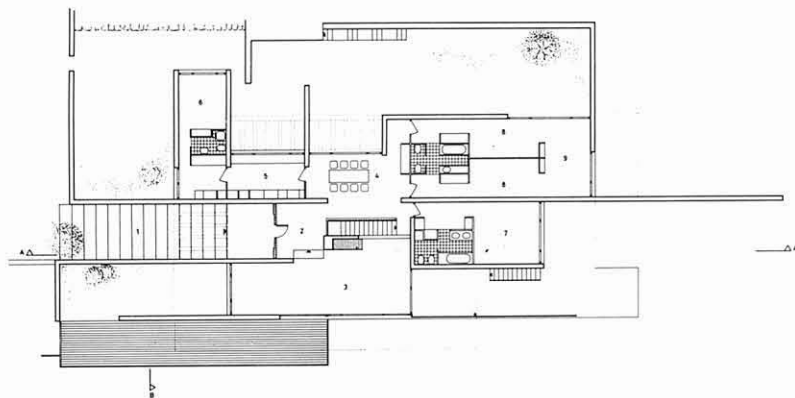
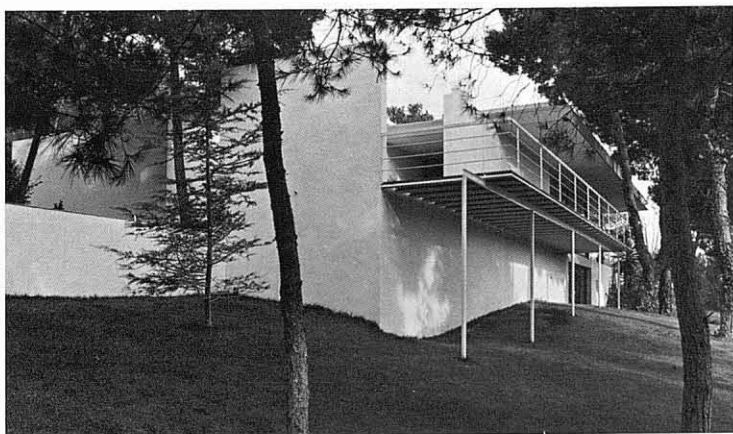
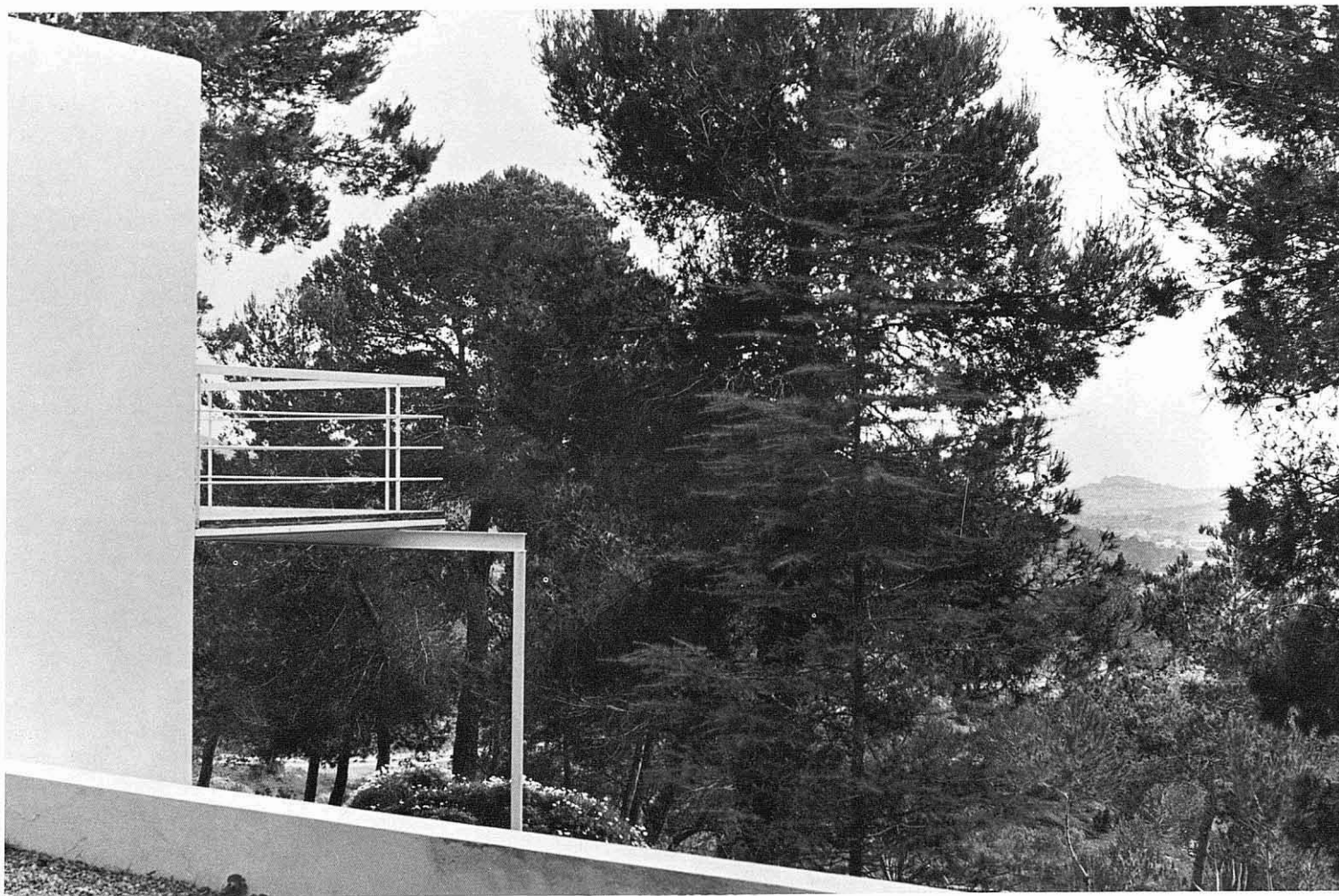
Meanwhile —as we hope to show in these pages— public architectures, and even small-scale, such as commercial, architectures, were trying out new paths.

From chalet architecture we can perhaps expect a special task: that of benefitting from its recent existence side-by-side with wide generalisations in order to reembark, fortified anew, upon its own private discourse.

ELS XALETS

CHALETs

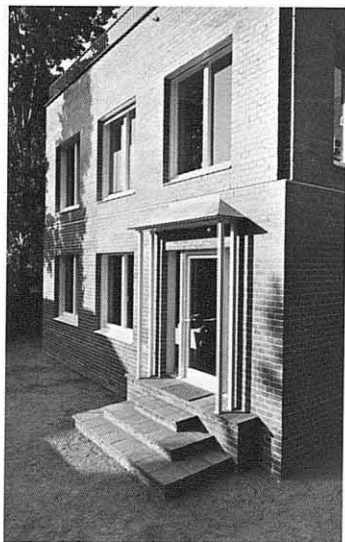
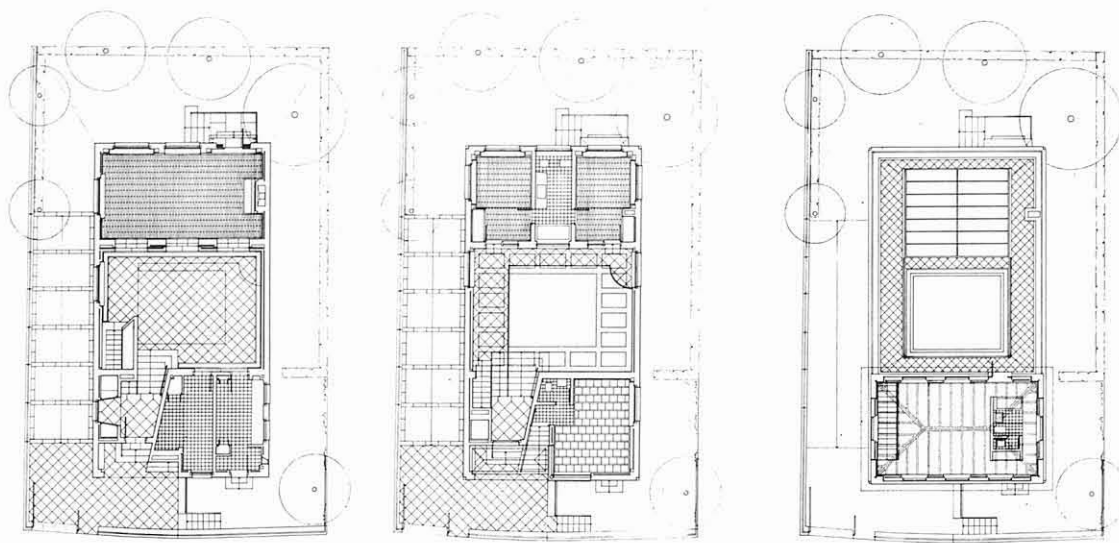
B.

Vivenda unifamiliar a Can Apucha

One-family unit in Can Apucha

EMPLAÇAMENT / SITE:
Santa Eulàlia del R  . Eivissa.
ARQUITECTE / ARCHITECT:
Víctor Rahola.
1975-1983

Vivenda unifamiliar, «Casa Blume»

One-family unit, «Casa Blume»

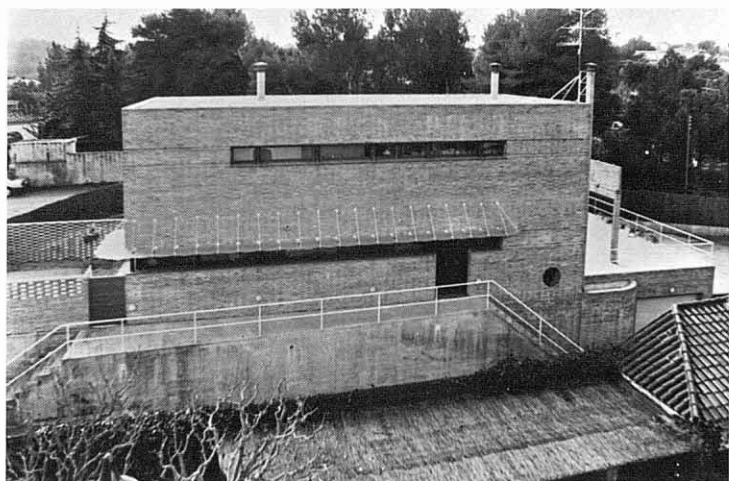
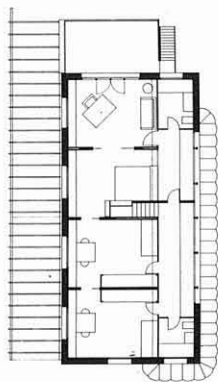
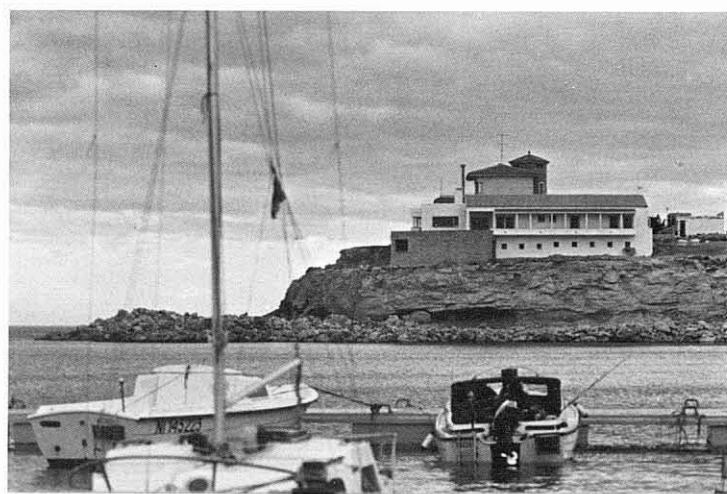
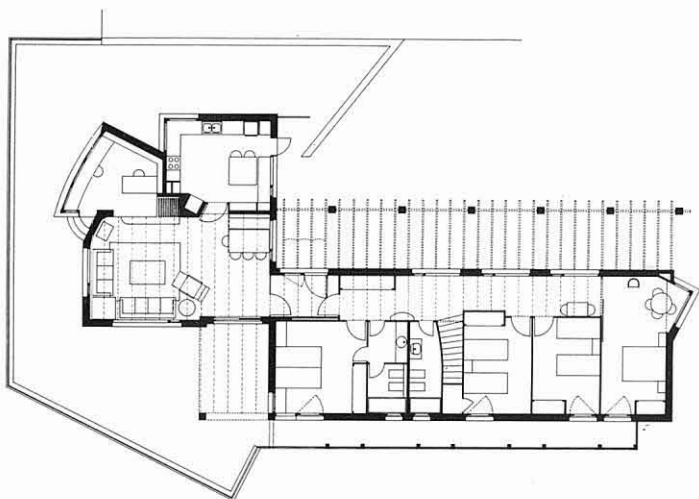
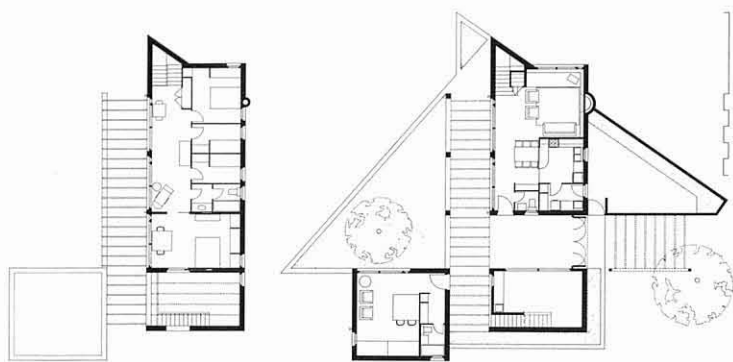
EMPLAÇAMENT / SITE:

Carrer Cardedeu, 5. Barcelona.

ARQUITECTE / ARCHITECT:

Javier San José.

1982-1985

Vivenda unifamiliar Casa Magroné

One family unit Casa Magroné

EMPLAÇAMENT / SITE:
Calafat, l'Ametlla de Mar.
ARQUITECTE / ARCHITECT:
Enric Steegmann i García.
1981

Vivenda unifamiliar Cal Marc

One family unit Cal Marc

EMPLAÇAMENT / SITE:
Calafat, l'Ametlla de Mar.
ARQUITECTE / ARCHITECT:
Enric Steegmann i García.
1982

Vivenda unifamiliar «Casa Kauf»

One family unit «Casa Kauf»

EMPLAÇAMENT / SITE:
San Cugat del Vallès.
ARQUITECTE / ARCHITECT:
Enric Steegmann i García.
1982-1984

Una idea organitza la planta d'aquestes vivendes: la de situar, en bandes paral·leles i dins d'una sola crugia, les cambres, els serveis i les circulacions.

The ground plan of these houses follows a single idea: that of placing, in parallel strips within a single bay, the bedrooms, toilets and bathrooms, and corridors.